



Projev Vojtěcha Filipa na mimořádné schůzi sněmovny

k Memorandu o těžbě lithia v ČR

Předseda poslaneckého klubu uvedl, že jsme požádali ostatní politické strany a politická hnutí o spolupodpis svolání této schůze, a není to žádná akce, kterou si snad vymyslel někdo jiný. KSČM nechce nikoho balamutit a určitě nechceme, aby také kdokoliv, kterákoli politická strana balamutila občany ČR. A panu ministru Havlíčkovi bych chtěl doporučit, aby místo konstrukcí, které tady přednášel v tom svém slově, aby raději odpovídal na interpelace, které mu poslanci KSČM dávali už od října loňského roku po té velké konferenci, kterou organizovala Akademie věd právě k zásobám nejen lithia, ale i jiných strategických surovin. To, že jste, pane ministře, odpovídal na otázky např. Jaroslava Borky nebo dalších poslanců, jsme řešili tím, že jsme svolali samostatnou konferenci, odbornou konferenci a seminář do Poslanecké sněmovny na jaře letošního roku a s podivem jsem zjistil, že na té konferenci padala slova, kterým jsem nemohl ani uvěřit. Najednou jsme slyšeli, že budeme pod nějakými sankcemi mezinárodních arbitráží. Zažili jsme tady nezávazné dopisy, pana ministra Bojara snad nemusím vzpomínat, a výsledek s tím, jak to dopadlo, jak se soudíme s Diag Human, snad nemusím připomínat. Já posuzuji jednotlivé dokumenty nikoli, jak jsou nadepsány, ale podle obsahu. Tak se mi nevidíte, že v tom nevidím memorandum právně nezávazné, když váš premiér, pane ministře, řekne, že tedy až po roce 2025 budeme moci samostatně nakládat s tímto ložiskem. To znamená, že to, aspoň podle slov premiéra, není tak úplně nezávazné memorandum, jak jste se nám tady snažil vnúit.

Položil jsem několik otázek a na rovinu tady říkám, že možná mohu za část odpovědí poděkovat i firmě Geomet, která na ně reagovala okamžitě dopisem mně a zveřejnila je ve své tiskové zprávě. To, že ovšem v odpovědi samozřejmě zakrývají některé skutečnosti, to jsem ale také čekal. To je možná obchodní tajemství té firmy, ale nečekal jsem to od vlády ČR, resp. od ministra průmyslu a obchodu, ale ani od jiných ministrů. Případá mi s podivem, vy, kteří jste, promiňte mi, eurohujerští takovým způsobem, že byste se nejradyji převděli některé evropské normy i s chlupama, tak najednou nebdáte na to, že o veřejné zakázky se má ucházet firma jenom se zveřejnitelnou strukturou, tzn. s veřejnými vlastníky. A vy uzavřete memorandum, promiňte mi, v rozporu se zákonem o nakládání s majetkem ČR, tak jak vám ukládá český právní řád, ale dokonce s dceřinou firmou, která se tváří jako australská, která je registrována na Panenských ostrovech, a která si na to objedná speciální firmu, která zakrývá skutečné vlastníky. My chceme, abyste to rozkládky. A jestliže je řečeno, že 7% vlastníků je českých, té firmy, která to skutečně vlastní, tak proč to nemůžeme zveřejnit. K čemu to mělo sloužit?

My mluvíme o tom, že to ložisko je na 25 let a já si dovoluji potom zcela ve věcné struktuře říct, co si tom myslíme my jako KSČM. Firma ve své komunikaci, kterou tady také zveřejníme, ve svém úvodním projevu říká, že zásoby tam také mohou být na jinou dobu, například na sto let, což předpokládá, protože za 23 nebo 25 let se nedá vyčíst celé ložisko. To totiž nešlo ani od toho roku 1959 do roku 1970, když se těžilo na Cínovci, nebo potom ještě od roku 1970 do roku 1980 na Cínovci II. Proč je okolo toho tolik humpuků, proč je tolik zakrývání z vaší strany, jako vlády České republiky. O co vám jde? Jestli o to balamutit někoho, anebo v tom jedete naplno? Když jsem si přečetl některé chaty mezi těmi investory, tak to také může být tím, že těch pět lidí, kteří jsou zaměstnáni v oně dceřině společnosti, kteří mají v Austrálii jeden domeček, a byli v obýváku ta firma - chatuje o tom, že to možná koupí nějaký velký investor, nějaká velká banka a možná nějaká automobilová společnost, protože o to jde. Oni mají ve stovkách tisíc australských dolarů majetek, to není žádná společnost, která by měla obrovský majetek. A vy tady říkáte, že to je strategický partner! Jestli fakt chcete balamutit občany ČR, tak to nedělejte. My opravdu nejsme děti z první třídy. My jsme dospělí. A opravdu nám není jedno, co se s národním bohatstvím bude dít. Ano, má to téžit státní podnik nebo podnik ve veřejném vlastnictví, to znamená podíl obcí, podíl kraje, podíl státu, protože ty obce to bude ohrožovat.

Pane ministře Havlíčku, o balamucení přestaňte, nebo si vás přestanu vážit jak okamžitě. Já jsem si myslel, že když jste nastoupil po panu ministru Máldkovi, že se chopíte těch věcí, které jsou nějakým způsobem vhodné a výhodné pro ČR, a že se postaráte o to, aby se zvýšil export České republiky. Zatím tady obhajujete projekt, který - promiňte mi - k obhajování není ani pro studenta střední školy, protože i ten by si zjistil, jak je to s tou vlastnickou strukturou. A opravdu děkuji všem, kteří mi to poslali, a těch mailů jsem měl asi padesát, kteří mi uveřejňovali tu strukturu. To znamená, že jedna společnost - promiňte mi - si zřídí odštěpný závod, aby se tvářila, že to je australská těžební společnost, která si přes londýnskou společnost převzeme akcie Geometu. Vy říkáte, že o to nepůjdem. Co když skuteční vlastníci prodají Geomet? Vždyť v tom memorandum vůbec nemáte pojištění, nemáte o tom ani slovo v tom memorandum. A promiňte mi, teď řeknu tu zásadní větu, v memorandum, když by bylo posuzováno podle obsahu jako smlouva o smlouvě budoucí, je zásadně neurčitá a ta smlouva se z něj nedá udělat. Víte proč? Protože vy tam mluvíte o lithiu, ale zapomináte - to jste tady řekli, takže to víte, takže to je úmyslné zapomenutí - že tam je rubidium, že tam je wolfram, a že jsou tam samozřejmě i dál ciny. Tak proč tam mluvíte jenom o téhle záležitosti? To jim to chcete nechat zadarmo, ty ostatní rudy? Opravdu si vážně myslíte, že vám na to skočíme? To přece není žádný politický útok proti ČSSD. To je jenom obrana občana ČR, který za 27 let loupeží, které se tady odehrály jako ve velké privatizaci a v restitucích, si to už nechce nechat líbit.

Moc dobře pamatují, protože jsem navrhoval několikrát zákon o Národním parku Šumava, a i s ministrem Brabcem jsem se o něj pohádal, a nesouhlasím se současným zněním ochrany toho přírodního bohatství v NP Šumava, že existovala hnutí, že je Šumava nad zlato, které zabránilo těžbě zlata v Kašperských Horách a v Mokrsku a v dalších regionech. Proč tomu zabránilo? A to nebyly obyvatele firmy s pěti lidmi. Ta kanadská firma byla skutečná těžební firma, která měla pobočky po celém světě. A vy nám tady chcete namítnout, že pět lidí nám to tady zařídí? Kdybyste stáli za něco, tak generálnímu řediteli státního podniku nařídíte, aby vám předložil, co to bude stát, protože on má na rozdíl od onoho Geometu skutečné dokumenty od České geologické služby o tom, kde jsou jaké zásoby. V tomto ohledu je Cínovec, ony ložisko, ze dvou třetin na území ČR, z jedné třetiny na území SRN. Současný vlastník té tzv. australské - ani ne dceřině společnosti (má omezenou právní subjektivitu), je pobočkou společnosti mateřské, a ta cínovecká lokalita samozřejmě měla obrovský význam. A při těžbě se tam spojily na sílu bohaté žuly, ve které se kromě lithných žul, bohatých slídkou, vyskytují další horniny, zjm. sekundárně překřemenělé žuly, gaiseny, které kromě většího množství zastoupených slídk, zejm. minerální cínalidit, obsahují taky nepřilíhlé bohaté rudy wolframu, kasetteritu, wolframitu, a to se těžilo.

Pro Geomet, a.s., prováděla průzkum firma GET, s. r. o., zatímco těžební a průzkumnými prací, ze kterých byly odebrány a analyzovány vzorky, bylo vypočteno celkem 70 milionů tun tzv. vyhledávaných zásob lithia, cín, wolframu, rud především v jižní a jihovýchodní části ložiska, a dalších 600 milionů tun tzv. prognózních zásob neboli zdrojů na celém ložisku. Zásoby vyhledané se od těchto prognóz liší pouze kvantitou průzkumných prací a jednotkou objemu hominy. U vyhledávaných je množství vyšší, a tudíž pravděpodobnost odchylky od výpočtu zásob je malá. U prognóznovaných zásob je vzhledem k menší hustotě vrst, měli pravděpodobně staré mapy Čs. geologického průzkumu, a tedy nemuseli to dělat, ale ty náklady si vůči vládě vymýšlí.

Pokud jde o samotnou historii, já bych ještě připomněl, že celkem bylo na ložisku Cínovec - východ vypočteno přes 15 milionů tun komplexní rudy s obsahem 337 tisíc tun lithia, 23 tisíc tun cín, 1,7 tisíc tun wolframu. Bilanční zásoby z toho činí necelé tři miliony tun a obsahují téměř 10 tisíc tun lithia, 7 tisíc tun cín, a tisíc tun wolframu. Průměrná kovnatost v rámci vyhledávaných zásob na celém ložisku činí 0,23 % lithia, 0,15 % cín, 0,01 % wolframu. Z toho se dá vypočítat hodnota toho ložiska. A vy nám tady chcete vytrít zrak a poslat to do politické podoby. Já chci, abyste říkali pravdu a abyste řekli, jestli to tedy chcete svěřit zahraniční firmě, s tím, že okradete občany ČR o výnosy, anebo jestli jste schopni alespoň trochu uvažovat, jako uvažoval jeden z dříve nejhudších států Evropy, Norsko, když našli ložiska ropy a plynu a určili, že těžba bude dána vždycky těm firmám, které budou společně se státními podniky, které k tomu zřídili. Ministr zahraničí tady říkal, že se dávala vždy licence a nákup. Můžete mi říci, jak jste stanovili například při těžbě lithia cenu za výkup rubidia, které tam je obsaženo? Vždyť to ani nevíte.

Nejdříve odpovězte poctivě na to, jaký je záměr, co s tím chcete dělat, anebo jestli jste nás chtěli podvést. Občan ČR si nezaslouží, aby měl v politice představitel, kteří mu neustále lžou a vytírají mu zrak tím, že uzavírají s nějakým odštěpným závodem smlouvu-nesmlouvou, o které říkají na jedné straně, že je nezávazná a na druhé straně že musíme 7 let počkat, než se k tomu zpátky dostaneme.

Slyšel jsem krásnou zkazku, že mi tady vyčtou, jak se komunisté chovali k uranové rudě. Já jsem pro, tak si o tom poďte povídat. Ano, ale já nejsem ten, kdo tady o tom rozhodoval v minulosti, jako to nejsou ti, kteří tady jsou. A já se ptám, kdo si dneska dovolí při vědomosti toho, co se tady odehrává, hlasovat pro to, že to necháme někomu - zplúdarma. Vysvětlete, proč se snižoval ten peníz za vytěžený kov. K čemu je to dobré, kam směřujete? Jak je možné, že v srpnu šéf poradců Špidla věděl víc, než věděli poslanci ve vašich odpovědích? To znamená, že jste ty odpovědi nechtěli napsat popravdě? Kam jste směřovali? Byl jsem přesvědčen, že v politice existují věci, které se musí dodržovat a existují věci, které prostě každá politická strana si nechává pro sebe, aby zvolila nějaký strategický směr. Ale nebyl jsem připraven na to, že se mě budete chtít udělat školáka, který si to nechá líbit. A já si to opravdu nenechám líbit, protože už jsem dost poučen o tom, co jste slibovali a co jste udělali. Nechtějte mi připomínat předvolební sliby ČSSD, ale ani vás ostatních, jak se s tím vypořádáte.

Co na to náš hejtman? Myslíte si, že v zákoně o krajích je něco o tom, že může snad krajské zastupitelstvo změnit surovinovou politiku státu? Myslíte si snad, že to je oprávněné v kompetenčním zákoně napsáno tak, že si tady může podepisovat kdo chce co chce a každý si to dělat podle toho, jak se mu líbí. Ne, prosím vás, nesnažte se přenést svoji odpovědnost, kterou nesete, na někoho jiného. Jestli ji neumíte unést, tak odstupte. To je jednoduché.

Jsem přesvědčen, že když budete chtít unést svou odpovědnost, budete vy sami muset prohlásit to memorandum za nulitní, za neplatné od samého počátku. Za prvé, ten, kdo to podepisoval za tu takzvaně australskou firmu, není oprávněn jednat za držitele licence. A vy jste to neměli projednáno tak, jak máte. Tady na sebe házíte špinu, jestli to bylo věci více ministra životního prostředí nebo více ministra průmyslu a obchodu. Já vím moc dobře - možná na rozdíl od některých ve vládě - co je zákon č. 2/1969 Sb., kompetenční zákon. Já jsem si ho dobře prostudoval, vím, co je vaší povinností a jak odpovídáte. A nemusí mi tady vykládat ministr vnitra, jak to chodí u něj na ministerstvu a jestli to tak nechodí na MŽP. Víme dokonce, že ministr Drobil podepsal tu první licenci. Musím se ptát, kdo podepsal to prodloužení, jak jsme se od té takzvané průzkumné licence dostali k tomu, že musí dostat těžební licenci. Nemusí! Nic takového v horním zákoně není. Proč si myslíte, že vám to profesori na univerzitách vezmou jako hotovou věc? Že jste to říkali vy, protože máte zrovna nějakou funkci? To přece nemůžete myslet vážně.

Byl bych rád, aby si novináři našli ten chatovací server a vysvětlili vám, co se na tom chatu píše, jak si z vás dělají legraci. Stojí vám za to, dělat hlupáky před několika manažery cizích těžářských společností a netěžařských společností, které se jen jako těžáři tváří? Stojí vám za to, stát se obětí těch, kteří chtějí mermomocí dále zadlužit ČR, aby se z dluhů nemohla vyhrabat?

Já jsem si myslel, že to myslíte vážně v roce 2014, když budete chtít oddlužit republiku. A byl jsem rád, že rozpočty vedly k tomu, že dluh za prvé nerostl tak rychle, a že se začal snižovat. Problém byl v čem? Že to bylo na úkor investic. A já jsem se bál toho, že to bude jenom další prohlubování situace, ve které jsme. Tento stát při svém vzniku v roce 1993 ještě nebyl zadlužen. Jeho dluhy byly minimální. Majetek státu byl přes 2,5 biliónů korun ve výrobních prostředcích. Dnes je prodáno za 2 bilióny korun tehdejších cen a náš dluh je více než 1,6 biliónů. Takže vám za těch 3,5 biliónů dluhů, které jste nadělali, opravdu nemohu poděkovat. Jsem přesvědčen, že místo vymlouvání byste opravdu mohli vést věcnou diskusi.

Mír ve světě, spravedlnost a bezpečí doma

Výsledky voleb do Sněmovny parlamentu ČR budou obsahem příštího čísla SVOBODY



Nejen volbami bychom se měli zaobírat



Rozrůstá se nový trend, kdy se děti sdružují v gangy a stávají se z nich násilníci a vyděrači. Jednou z posledních takovýchto nechtných kauz jsou školáci, kteří agresivně mlátili spolužáky a vykoupit se mohli pouze tím, že zaplatili. Asi nikdo z nás si nechce připustit, že právě jeho dítě dělá věci, které se neslučují s dobrým chováním. V Lounech se údajně jednalo o trojici Romů. Uvidíme, jak si s tímto novým jevem poradí policie. Na sociálních sítích se objevují reakce jak rodičů, tak dětí, že si stejné věci zakusili v Mostě a dalších městech v republice. Máme možnost právě na sociálních sítích zjistit věci, se kterými se rozhodně není možné chlubit a měla by jim být učiněna přítrž. Útok v Lounech díky právě sociálním sítím vyšel na povrch. Nezvykle brutální a cílený útok, patrně poznamenaný napadením na dlouhou dobu. Nizký věk pachatelů těchto útoků prakticky znemožňuje jejich potrestání. Policie jej bude muset opět odložit. Některé děti se bojí chodit do školy a doprovází je rodiče. Je pravdou, že hlídky posílila i Policie ČR a Městská Policie. Nelze však hlídat všechny školy v naší republice. Je třeba zajistit pro děti takovou výchovu, která jim umožní, aby dokázaly rozlišit co mohou a co je nepřipustné. Časté vysedávání u počítače ve většině případů končí u agresivních her, které v mladistvých agresivitu ještě posilují. V dětech je pokračování a budoucnost nás všech. A proto jim věnujme i při velkém nedostatku času, který máme, co největší pozornost.

M.Vostrá

Známe naše sousední město? (2. část).

Eva Vlčková pokračovala ve svém vyprávění. Teprve roku 1794 Slaný opět získalo statut svobodného města. Druhá polovina 19. století přinesla bouřlivý rozvoj průmyslu a s tím i související výstavbu. Privilegiem z roku 1884 císař František Josef I. přiznal Slanému opět titul královského města.

A ještě něco málo k opevnění města. Původní opevnění města hradebními zdmi se datuje do dob povýšení osady zdejší na město. Jistě je, že již na počátku 14. století obepínaly město hrady s baštami a věžemi, město bylo, byť primitivně, opevněno. V klidných dobách za vlády krále Jiřího z Poděbrad byly hrady i brány města, po předchozích dobách města husity, znovu nákladně opraveny. Volný přístup do města byl branami umístěnými ve všech čtyřech světových stranách. Na východní straně to byla Pražská brána (pojmenována také „Podhradecká“). K jihu Všeľušická brána, „fortna“ jen pro pěší, směrem k západu stála brána Lounská a k severu, až do dnes zachovaná, brána Velvarská. Vedle ní východně pak Černá bašta.

Při popíjení kávy a tomto zajímavém povídání jsme si ani nevšimli, že venku přestalo pršet. Teprve když jsem před okny uviděl procházející lidi skládající deštníky a sluneční paprsky se opět vracely do slánských ulic, tak jsme opět vyšli ven.

Vydali jsme se zpátky okolo divadla, napodobeniny Národního divadla, k Okresní hospodářské záložně, která je zdobena soškami „Hospodářství“ a „Sporivost“, které podle kartonu Mikoláše Alše stvůrnil Antonín Hofhanzer. Dále jsme šli k budově vývalého okresního hejtmanskví až do Husovy ulice (Londa), na jejímž začátku stávala Lounská brána. Po dobytí Slaného husity roku 1425 byla, stejně jako ostatní části obranného systému, zbořena. Roku 1565 bylo rozhodnuto tuto bránu dále zkvalitnit. Během 30leté války byla roku 1634 při požáru, spolu se 196 městskými domy poničena a roku 1835 byla Lounská brána zbořena. Další velký požár pak postihl město roku 1795. Husovou ulicí, kde jsme opět mohli zhlédnout krásné reliéfy na jednotlivých domech, jsem došli až k Masarykovu náměstí. Při vchodu na náměstí jsme viděli dům s krásným arkýřem, odkud dříve zdejší pán tohoto domu mohl pozorovat celé náměstí až po Pražskou bránu. Na náměstí, na západní straně pod lipami stojí pískovcová kašna ozdobená lvími hlavami. Původní kruhová renesanční kašna z roku 1529 byla přestavěna v 16. století. Nová kašna byla postavena roku 1825, do dnešní podoby upravena v roce 1873. Autorem úpravy byl slánský sochař Wurzel. Kašna byla restaurována v roce 2006 a 15. září 2006, při příležitosti návštěvy čtyř prezidentů zemí visegrádské čtyřky ve Slaném, slavnostně odhalena. Opodál se nachází „díla“ sochaře



Čestmíra Sušky, z roku 2007 „Urbus“ a z roku 2008 „Ocelot“, která tento kout náměstí budou hyzdít do konce října. Podél Hejtmanského domu jsme se dostali až k Velvarské bráně. Byla vystavěna roku 1450. K jejímu počátku se vztahuje reliéfní nápis v kamenné, pod oknem 2. patra jižního průčelí. Text připomíná, že brána byla vystavěna za Aleše (Krejčího) a Václava Novinky, dlouholetých slánských konšelů. Brána zdobí heraldická symbolika, na straně k náměstí dva zemské znaky, na severní straně, pod znakem města Slaného a dalším neručeným erbem, je řada erbovních znamení slánských cechů. Pod Velvarskou bránou je Infocentrum, ve kterém je největší sbírka slánek a solíček na světě. Čítá asi kolem 2500 kusů a je tady i největší funkční slánka. Některé slánky jsme poznávali, protože je máme doma po prababičkách a babičkách.

Pak jsme pokračovali k synagoze. Tento židovský kostel byl postaven v roce 1865, později byla vedle synagogy postavena židovská škola, která fungovala až do konce 19. století. Odtud jsme se vraceli zpět k náměstí a měli jsme dům č. 148, (nyní budova Telecomu), který byl rodným domem JUDr. Josefa Františka Friče (* 6.3.1804), univerzitního profesora známého obhajobou Karla Havlíčka Borovského v Kutnohorském procesu. Zemřel 21.5.1876 v Praze. V parku na náměstí stojí i socha T. G. Masaryka. Na náměstí je Městský úřad, pojižní straně Piaristická kolej založená v roce 1658 Bernardem Ignácem Bořitou, hrabětem z Martinic, dostavěna roku 1660. Poté jako gymnázium sloužila až do r. 1939. Nyní je to sídlo muzea a knihovny. Levé křídlo koleje bylo v letech 1846-1877 prvním slánským divadlem, v letech 1877-1878 se podílel na přestavbě slánského gymnázia Rudolf Štech. Nyní je v budově Knihovna Václava Štecha. Je dochována kolejní kaple Zasnoubení P. Marie s oltářním obrazem z roku 1727. Na gymnáziu vyučovali a studovali také významné osobnosti jako

Vojtěch Pelikán, Václav Beneš Třebízský, Jaroslav Vrchlický anebo Karel Toman. Za zmínku stojí i bývalá radnice, která vznikla z domu měšťana Lukáše, který roku 1378 daroval městu cinař a král Karel IV. pro schůzky městské rady. Budova několikrát vyhořela a v dnešní podobě byla vystavěna v letech 1895 - 1896. Úpravy v renesančním slohu provedl slánský architekt Rudolf Štech. Věž radnice je 43 m vysoká a zakoněná makovicí s husitskou hvězdou. Centrem městské správy zůstala až do roku 1950.

Znaveni jsme usedli v předzahrádce restaurace Ungelt. Po malém občerstvení a chvíli odpočinku jsme z náměstí scházeli ulicí Vinařického, kolem domu Nedvěďovského až k domu č.p. 14, zvaného Modletický. Je ze všech renesančních staveb ve Slaném zachován nejlépe. Patří k nejstarším domům města Slaný. Stavba s arkýřem v nároží má kamenný portál s datem 1587 a iniciálami SW, nad tento portál byla v baroku umístěna kamenná socha sv. Jana Nepomuckého se dvěma anděly. portálem a arkýřem z roku 1578. Náleží rodině Antošových, proslulé v dějinách města. A pak už jsme šli na autobusové nádraží, v autobuse, ještě plni krásných zážitků, jsme již přemýšleli kam bychom se pošli příště podívat. Výlet se vydařil i do vzdálenějších míst, které jsme před tím ani neslyšeli. J. Kústka



Carpe diem 3

Diabetici nejsou škarohlídi

Výbor pobočného spolku Svazu diabetiků ČR v Kladně, na zářijovém rekondičním pobytu v hotelu MAS Sezimovo Ústí, dbal nejen o zlepšení zdravotního stavu svých členů, ale i o jejich dobrou náladu. Tak připravil pro ně i pro celý hotel, **tanecní zábavu i s bohatou tombolou**, pod názvem **Cikánský rej**.

Kladenský cikánský kmen měl i svého **excelentního barona!** (V něm by nikdo nepoznal jinak půvabnou **dámu Milu** - kam se hrabe „Tvoje tvář!“) V rámci večera si kmen „demokraticky“ zvolil ještě svého **cikánského hraběte** (alias Františka Hraběte), u **příležitosti jeho jubilejních 70. narozenin**. Byl dekorován hraběcí korunkou a vyzván k sólu se svou zákonitou manželkou, černovlasou cikánkou **Lidou**. Tančili samozřejmě na hudbu s cikánským tématem - moc jim to slušelo. Ale ono to slušelo všem kladenským cikánkám (cikáni byli poskrovnu a až na barona a hraběte nijak nevynikali). Do kmene se vloudila i cizí cikánka s nemluvnětem v náručí a vlezle hledala jeho „tatu“! Mezi našimi ho však nenašla.



Pohyb, pohyb - nejen tanec, ale i ten nejpřirozenější - chůze. I tak skupina nových účastníků se vydala společně na vycházku **na nedaleký Kozí hrádek**. (O něm i Janu Husovi, který zde přebýval, jsem již psala.) Přesli jsme sídliště Kovák a za ním viděli novou výstavbu rodinných domů a vil. Některé jsou velmi netypické. U jedné takové byla na zahradě velká koule z větví. Upozornila jsem své souputníky, že takto, ve větším, vypadá Čapí hnízdo, kam jsme se také měli jet podívat. Cestou jsme se všichni živě bavili a sledovali okolí - starou chráněnou, více než třistaletou lipu, opuštěnou hájovnu, novou lesní naučnou stezku apod. V lese pak zejména houby, které nám pomáhala určovat jedna z členek. Zastavovali jsme se u informačních tabulí a cesta nám pěkně ubíhala. Nedaleko před cílem naší vycházky, jsem udělala pro všechny takovou malou soutěž. Kdo dokáže určit podivný hluk, který se začal ozývat? Odpovědi byly různé - vlak, letadlo, lesní těžba, hučící splav aj. Nejblíže byl jeden mladý muž, který prohlásil, že kdyby to nebylo v lese, trochu jakoby slyšel auto, ale ... Překvapení brzy následovalo, když jsme vyšli z lesa - nebylo to auto, ale auta - tak hučela nedaleko dálnice! Kozí hrádek stojí těsně pod ní.

Po prohlídce hrádku, jsme si dali občerstvení u malé lesní hospůdky. Na zpáteční cestu jsem čekala až na poslední účastníky. Když jsme se vrátili, zjistila jedna z účastnic, že po cestě tam, ztratila peněženku. Na hrádku se domnívala, že ji nechala na hotelu. Při večeri měla telefon - Policie Tábor. Měli její peněženku a mohla si pro ni přijet. Jak se peněženka objevila? Našla ji jedna z účastnic, která se vracela mezi prvni. Na recepci jí řekli, aby jí odevzdala na policii, což učinila. Policie našla kartu Doktor MAX, zavolali na jejich lékárnu a tam přes počítač našli majitelku karty a hlavně její telefonní číslo, které poskytli policii. Pěkné, že?! Nakonec jsme se dozvěděli, kdo peněženku našel - našla a bylo jí patřičně poděkováno.

Ale všechno musí být ve triádách, alespoň já tomu věřím. Druhou peněženku přinesla pokojská až do autobusu, při našem odjezdu. Pán si vzal peníze a peněženku nechal v nočním stolku. A do třetice. Před Kladnem volala naši vedoucí ředitelka hotelu, že pokojská našla na pokoji ledvinku se všemi doklady, peněží i klíči. Jenže tento pár odjel autem a již byl doma. Odemykala manželka, takže ledvinku ještě nepostrádali. Po zavolání nasedli do auta a jeli si zpět do Sezimova Ústí pro doklady a na oběd. Měli štěstí, že řidiče nikdo nekontroloval.

A nás může těšit, že jsou mezi námi poctiví lidé - a není jich málo! EV



Chodící maskoti, propaganda USA

Celá ČR a nejenom ona je zaplevelena tsunami USA vlajek, nezdravé, manipulativní, propagandou. Téměř všichni mladí lidé si hrají na Američany. Jako hrdí Češi, nebo snad Čecho - Američané, nosí na svých prsou USA vlajky a nápisy USA město a universit. Příliš to nechápu. Stydí se za svoji, konečně prý osvozenou, vlast ČR s Havlorevizím? Stydí se za to, že jsou Češi, Moravané, Slezané a proto přijali, přijímají raději USA vlajku za svou vlastní? Milují snad mladí lidé u nás tolik USA, pro jejich akční války, které vedou dlouhá léta po celé Zemi, že se vzhledli v americké vlajce se sedmi pruhy, znázorňující prolitou krev domorodých vlastníků Ameriky, Indiánů a hvězd států jim uloupených? Proč nosí jména cizích, pouze amerických měst a universit USA na svém oblečení? Nezávazně to onou pověstnou cizí, akční, nechtěnou, nežádoucí, propagandou? V tomto případě taková MEGAPropaganda USA současnému režimu nevadí? Možná se ani jiná trička než s USA vlajkou a americkou akční propagandou na našem bohatém trhu nevyskytují. Proč ne třeba trička s ČR vlajkou, nebo se všemi vlajkami EU, nebo názvy měst a universit jiných krásných zemí? Proč ne třeba trička s nápisy "Stop USA EU NATO válkám!", nebo "Stop celosvětové diktatuře USA", "Stop válkám i migracím", "Stop hlodu ve světě". Z mladých lidí se dají snadno USA vlajkovou propagandou a drogami dělat poslušní zmanipulovaní vazalové, nadšenci pro vše, co se jim líživo propagandou podsuně. Soudnému člověku s láskou k vlasti je z té propagandistické amerikanizace mladých lidí, neznačlivé života a historie, smutno. Jako by z nich pyšní, válečné agresivní USA, Američané, dělali svoje bezduché maskoty, chodící reklamou pro svoji válečnou, hegemonní politiku. Eva Dolejšová